

[Fuglsang.]

jeg faktisk ikke — og skulle det blive tilfældet, findes der jo intet i det oprindelige forslag, som forbyder de enkelte partier ved udpegningen af repræsentanter at gå uden om dem, som er medlemmer af tinget.

Når jeg er interesseret i, at tinget i ret stort omfang får indflydelse på radiatorådet, er det af hensyn til dets praktiske virksomhed og af hensyn til det ansvar, som folketinget efter min mening må have med hensyn til radiofonisens drift. Her vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge, om det kan være rigtigt, hvad der praktiseres i øjeblikket, om det kan være med den siddende regerings og folketingets billigelse, at der f. eks. i radioavisen føres en linje, som er i så absolut modstrid med regeringens officielt udtrykte politik. Regeringen erklærer — og der er vel grund til nogenlunde at tro den på dens ord — at den ønsker afspænding og forståelse, men ikke desto mindre kan statsradiofonien fortsat og tilsyneladende uhindret fortsætte en linje, som er i absolut modstrid hermed. Jeg tænker f. eks. på de, jeg tør nok sige vildledende reportager fra den engelske premierminister Macmillans rejse i Sovjet, dens resultat og den fiasko, man absolut ville gøre det til, og jeg tænker på reportager fra aktuelle begivenheder i f. eks. Wien og Berlin og på udenrigsministermødet i Genève, som mere synes inspireret af Bonns interesse i at bevare den kolde krig end af interesse for at give den danske befolkning loyale oplysninger om begivenheder af absolut livsvigtig interesse for vort land.

Jeg kan stemme for de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag og må gå imod mindretallets ændringsforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker udvalget for dets saglige og positive indstilling til de spørgsmål, som har været drøftet i udvalget. Jeg må erkende, at jeg ikke helt kan se den meget store forskel i synspunkterne, som er kommet til udtryk i dag.

Det er to områder, det drejer sig om: det er spørgsmålet om valget af radiatorådet, og det er spørgsmålet om statsmonopolet. Man foreslår i og for sig ikke, at der skal gives koncession til andre, man vil bare

have en bemyndigelse for ministeren; men der er mange betænkeligheder, der knytter sig til at gå den vej, hvad også det ærede medlem hr. Niels Andersen har peget på. Derfor tror jeg ikke, det vil få nogen praktisk betydning, om man fik denne bemyndigelse igennem.

Og med hensyn til valget af radiatorådet medlemmer — de 10, som folketinget skal vælge ud over de 5, som repræsenterer de politiske partier, der har sæde i finansudvalget — må jeg sige, at forskellen heller ikke er stor, hvis der i det hele taget er nogen forskel i opfattelsen. Flertallet siger i betænkningen — hvad jeg er ganske enig i — at det normale må være, at folketingets repræsentation er tilgodeset ved valget af de 5, og jeg tror, det vil vise sig i praksis, at det bliver rent undtagelsesvis, hvis der blandt de 10 medlemmer, folketinget udpeger, vælges medlemmer af folketinget. Jeg tror, det ville være ønskeligt, om det blev den faste regel, at det ikke skete, men at de 10 repræsentanter skulle vælges uden for folketingsmedlemmernes kreds. Jeg tror bare ikke — og jeg synes ikke, det er rigtigt — at det skal fastsættes i loven. De bekymringer, der fremføres fra venstres og de konservatives side om, hvad resultatet kunne blive, hvis man ikke tog bestemte forbehold i loven over for valget af flere end de 5 folketingsrepræsentanter til radiatorådet, tror jeg vil vise sig at være overflødige.

I øvrigt mener jeg, at det er det væsentlige i lovforslaget, at vi får valgt radiatorådet på et bredere grundlag, end tilfældet er nu. Jeg tror, det vil indebære muligheden for at få et radiatoråd, der vil være i stand til at varetage det betydningsfulde arbejde, der påhviler radiatorådet — navnlig da det drejer sig om en statsradio — nemlig at gennemføre den ligelighed over for alle, som må være hovedreglen for ledelsen af statsradiofonien. Jeg tror altså, at en bevarelse af statsmonopolet med samtidig klar forståelse af, at radioen må ledes ud fra frisindede og rummelige og rimelige hensyn og med ligelighed for alle interesser og synspunkter, er den bedste måde at ordne forholdet på. Det er den ordening, vi har nu, og den vil vi bevare, hvis lovforslaget gennemføres. Jeg betragter lovforslaget som en overgangsordening. Jeg tror, det vil vise sig nødvendigt inden meget lang tid, at folketinget på ny